

paraules del Bisbe

LA CASA OBERTA DEL PARE

† Francesc, Bisbe de Menorca

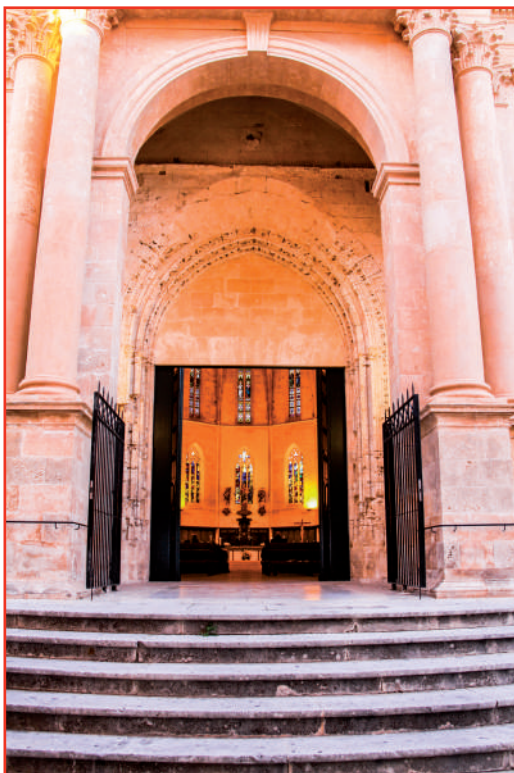

Benvolguts diocesans:

Jesús va parlar en diverses ocasions de la casa del Pare i sempre va posar l'accent en que aquesta casa estava oberta a tothom, que en ella hi caben moltes persones. A la casa del Pare -deia als seus deixebles- hi ha moltes habitacions, perquè tothom pugui trobar lloc en ella (cf. Jn 14, 2). El Pare vol convidar a tots els homes perquè participin d'un banquet de menjars suculentos i desitja que se li ompli la casa (cf. Lc 14; 15-24; Is 25, 6). La seva casa té sempre la porta oberta, sobretot per acollir el fill que ha extraviat el seu camí i vol tornar-hi (cf. Lc 15, 11-32).

És significatiu que des del començament l'Església es considerés aquesta casa del Pare. Sant Pau deia a la comunitat de Corint: "vosaltres sou edifici de Déu" (I Cor 3, 9); "Sou temple de Déu" (I Cor 3, 16). I en la carta a Timoteu es qualifica també a la comunitat cristiana com "casa de Déu" (I Tim 3, 15; cf. I Pe 4, 17). Aquesta és la grandesa i també la responsabilitat de cada comunitat cristiana: ser casa del Pare, temple de Déu enmig del món.

Però per ser de veritat casa del Pare, l'Església ha de reproduir les seves actituds: tenir les portes obertes, acollir sense límits, conèixer a cada un pel seu nom, perdonar a tots. Diu el nostre Papa: "l'Església no és una duana; és la casa paterna on hi ha lloc per a cada un amb la seva vida a coll" (EG 47). És a dir,

que només podem ser la casa del Pare i som la casa de tots els homes. A l'Església no sobra ningú; tots cabem en aquesta casa.

A la casa de Déu que és l'Església habita la seva família. Els primers cristians tenien un sentit molt viu d'haver estat adoptats com a fills de Déu, per mitjà de Crist, i que eren "germans" uns dels altres. L'ambient que s'ha de respirar a la casa del Pare comú és de confiança i proximitat. El Pare no exclou a cap dels seus fills, sinó que a tots els vol veure al costat d'Ell.

Perquè així sigui, la comunitat ha de romandre molt unida a Crist, que és la pedra angular de l'edifici. Ell ens ensenya a tenir el cor obert a tots i ens ajuda amb la seva gràcia per poder mantenir-lo. A la carta de Pere es convida als cristians a acostar-se a Crist, "pedra viva rebutjada pels homes, però escollida i preciosa per a Déu" per, d'aquesta manera, formar una "casa espiritual" (I Pe 2, 4-5). Si posem a Crist com a fonament,

els cristians de Menorca podem ser casa del Pare, oberta a tots els homes i dones de la nostra illa.

Finalment, és molt important demanar al Pare que construeixi la casa de l'Església, perquè, com diu el salmista, "si el Senyor no construeix la casa és inútil l'afany dels constructors" (Sal 127, 1). Que el Senyor faci de l'Església de Menorca una casa sempre oberta a tothom.

l'entrevista a...
Mn. JOAN BOSCO
FANER BAGUR

Mn. Joan Bosco Faner Bagur és rector del Seminari i de la parròquia de Sant Esteve de Ciutadella. Autor de diversos llibres, acaba de publicar «Cartes noves, joves i velles».

Què hi trobarem en el seu nou llibre?

El coneixement dels Pares apostòlics i escrits dels segles I i II mitjançant unes cartes entre Mn. Joan Arnau Alzina i Clara Marquès Arnau. Oncle i neboda. Cartes que tenen present, al mateix temps, el que un i altre viuen. Cartes enriquides per comentaris de persones sàvies i persones no creients.

A quina època ens situem?

A l'època dels apòstols perquè d'ells depenen els Pares i escriptors del segle I i primera meitat del segle segon. Pares anomenats apostòlics per haver conegut els apòstols. Aquest nom prové del patròleg Cotelier que, en el segle XVI, portà a terme l'edició de les obres de cinc d'aquests Pares: Epístola de Bernabé, Climent de Roma, El Pastor d'Hermes, Ignasi d'Antioquia i Policarp d'Es-mirna. Aparegueren, també, altres obres d'escriptors d'aquest primer temps: Didaché, Secunda Clementis, Odes de Salomó, Pàpies d'Hieràpolis.

A qui anaven dirigits aquests escrits?

La Didaché es dirigeix als gentils i convida a evangelitzar. Demana als cristians que s'organitzin i siguin itinerants. Sant Climent, pidola a la comunitat de Corint superar conflictes i recuperar la unitat. També Sant Ignasi, mentre era conduït a Roma per a ser trossejat per les feres, escrigué set cartes demanant una Església unida i en comunió amb el Bisbe. Són escrits que tenen també present els preveres. Desitgen que aquests siguin compassius, atents als febles, lliures de tota ira... Llegint-los atentament, he fet pregària i m'han ajudat molt personalment.

I ara a qui va dirigit aquest llibre?

El llibre, ho he de dir així, va dirigit en primer lloc a mi mateix. I el que m'ha aportat, és el que ofereixo a qui ho vulgui. La meua intenció és que li faci, almanco, tant de bé com m'ha fet a mi. A tots ens convé obrir la finestra d'aquells primers cristians i descobrir el que assumiren com a nou i essencial. Finestra on es respira frescor i proximitat a les fonts. Finestra lliure de les lluites ideològiques i dogmàtiques dels segles posteriors. Des del principi, l'Església va aprendre a dialogar. Dialoguem també avui amb els indiferents i ateus, amb qui pertany a altres cultures i religions. Dialoguem seriosament cadascú amb ell mateix.

Toni Olives

Baptisme del Senyor

Lectura del llibre del profeta Isaïes

42,1-4.6-7
Aquí teniu el meu servent, de qui he pres possessió, el meu estimat, en qui s'ha complagut la meva ànima. He posat en ell el meu Esperit perquè dugui el dret a les nacions. No crida ni alça la veu, no es fa sentir pels carrers; no trenca la canya que s'esquerda, no apaga la flama del ble que vacil·la; porta el dret amb fermesa, sense defallir, sense vacil·lar, fins haver implantat el dret a la terra, fins que les illes esperin les seves decisions. Jo, el Senyor, t'he cridat bondadosament, et prenc per la mà, t'he configurat i et design aliança del poble, llum de les nacions, per tornar la vista als ulls que han quedat cecs, per treure de la presó els encadenats i alliberar del calabós els qui vivien a la fosca.

Salm Responsorial 28

R: **Que el Senyor beneesqui el seu poble amb el do de la pau.**

Lectura dels Fets del apòstols

10, 34-38
En aquells dies Pere prengué la paraula i digué: "Ara veig de veritat que Déu no fa diferències a favor d'uns o altres; Déu acull tothom que creu en ell i fa el bé, de qualsevol naci-

onalitat que sigui. Ell va dirigir la seva paraula al poble d'Israel, anunciant-li la nova felicitat: la pau per Jesucrist, que és Senyor de tots. Vosaltres ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batiar. Parl de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el va consagrar ungint-lo amb Esperit Sant i amb poder. Com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven dominats pel diable, perquè Déu era amb ell."

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

3,15-16.21-22
En aquell temps, la gent que vivia en l'expectació, sospitava si Joan no seria per ventura el Messies. Ell respongué dient a tothom: "Jo us batii només amb aigua, però ve el qui és més poderós que jo, tan poderós que no som digne ni de deslligar-li el calçat. Ell vos batiarà amb l'Esperit Sant i amb foc." Un dia que tot el poble es feia batiar, Jesús també va ser batiat. Mentre pregava, s'obrí el cel i baixà cap a ell l'Esperit Sant en figura corporal com un colom i una veu digué des del cel: "Ets el meu Fill, el meu estimat; en tu m'he complagut."

Lectura del libro de Isaías

42, 1-4. 6-7
Esto dice el Señor: «Mirad a mi siervo, a quien sostengo; mi elegido, en quien me complazco. He puesto mi espíritu sobre él, manifestará la justicia a las naciones. No gritará, no clamará, no voceará por las calles. La caña cascada no la quebrará, la mecha vacilante no lo apagará. Manifestará la justicia con verdad. No vacilará ni se quebrará, hasta implantar la justicia en el país. En su ley esperan las islas. Yo, el Señor, te he llamado en mi justicia, te cogí de la mano, te formé e hice de ti alianza de un pueblo y luz de las naciones, para que abras los ojos de los ciegos, saques a los cautivos de la cárcel, de la prisión a los que habitan las tinieblas».

Salmo responsorial 28

R: **El Señor bendice a su pueblo con la paz.**

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

10, 34-38
En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo «Ahora comprendo con toda la verdad que Dios no hace acepción de personas, sino que acepta al que lo teme y practica la justicia, sea de la nación que sea. Envió su

palabra a los hijos de Israel, anunciando la Buena Nueva de la paz que traería Jesucristo, el Señor de todos. Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él».

Lectura del santo

Evangelio según

san Lucas 3,15-16.21-22
En aquel tiempo, el pueblo estaba expectante, y todos se preguntaban en su interior sobre Juan si no sería el Mesías, Juan les respondió dirigiéndose a todos: «Yo os bautizo con agua; pero viene el que es más fuerte que yo, a quien no merezco desatarle la correa de sus sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego». Y sucedió que, cuando todo el pueblo era bautizado, también Jesús fue bautizado; y, mientras oraba, se abrieron los cielos, bajó el Espíritu Santo sobre él con apariencia corporal semejante a una paloma, y vino un voz del cielo: «Tú eres mi Hijo, el amado; en ti me complazco».

evangeli i vida

Tu ets el meu fill, el meu estimat

Vicent Llabrés

Celebram avui el baptisme de nostre Senyor, diumenge passat commemoràvem la festa de Reis, la adoració dels savis d'Orient, la manifestació (Epifania) de Déu a tots els pobles de la terra representats per aquestes enigmàtiques figures als qui la tradició ha anomenat reis.

A l'evangeli d'avui ens trobem a Jesús, ja adult, a la vora del riu Jordà disposat a batejar-se. Serà ocasió perquè tenguem lloc una altra manifestació de Déu (Teofania).

L'evangelista Lluc prepara amb gran solemnitat aquesta escena d'avui, com si d'un gran quadre pictòric es tractés allò que

es disposa a narrar. Hem pogut llegir, durant el temps d'advent, com Joan predicava un canvi radical d'aquells que l'escoltaven, demanava la seva conversió, aquesta paraula defineix el que significa al seu baptisme: és un baptisme de conversió ("jo us batejo amb aigua"). Però Joan sap que es troba en el moment culminant de la seva missió, aquell que és l'esglaió entre l'Antic i el Nou Testament, aquell qui ha "vingut a preparar els camins del Senyor" es reconeix no-res davant Jesús, *indigne de deslligar-li les corretges de les sandàlies* (feina d'un esclau davant el seu amo). El baptisme de Jesús serà "un baptisme en l'Esperit i amb foc", el camí ja no el

farem més sols, Ell ens acompanyarà.

És en aquest moment que el cel s'obre i l'Esperit de Déu baixa de forma visible (colom) sobre seu i es sent la veu del Pare: "Tu ets el meu fill, el meu estimat". L'escena gaudeix d'una gran força plàstica, aquell Déu que podia semblar llunyà, ha esquinçat el cel i ha baixat i s'encarna en Jesús, el Fill.

Avui és ocasió per a renovar les nostres promeses baptismals, la nostra voluntat de seguir Jesús, pel Baptisme-Confirmació vam ser units a Jesucrist, "el Fill estimat", l'Esperit que hi vam rebre ens va donar la identitat de fills estimats de Déu, germans en la comunitat que és l'Església.

la veu dels joves

Els joves i la universitat

Secretariat Diocesà de Joventut

En les trobades del grup sovint sorgeixen vivències relacionades amb la universitat. L'entorn universitari, a part de ser un àmbit d'estudi, és un espai per conèixer gent nova, per obrir la ment i acceptar realitats que abans negàvem. En l'ambient de la universitat prenem consciència de situacions i valors que no ens han mostrat ni a casa ni a l'escola ni a l'Església. Ens fa obrir els ulls de tal manera que ens donam compte que es produeixen notables canvis en les nostres actituds. La universitat ens estimula el coneixement, el pensament creatiu i l'esperit crític. A poc a poc ajuda a plantejar-te les preguntes vitals que menen al creixement personal i al sentit de responsabilitat que t'ajuda a avançar en el projecte que tens al davant. Més encara, quan xerram

amb joves que surten d'una illa o d'algun poble de les afores de les grans ciutats veim que la universitat els obre una finestra al món, descobreixen la pluralitat i la diversitat, les espurnes de veritat que tothom porta en si mateix, la dignitat i el respecte vers tota persona. S'esvaeixen els prejudicis que arrossegam. Així doncs, ens obrim camins vers les responsabilitats socials i l'amistat amb persones que comparteixen la passió per uns mateixos coneixements. En el cas dels estudiants illencs és una manera d'independitzar-nos de ben joves. Aquesta nova etapa que hem emprès ens mostra el que significa viure tots sols a partir dels 18 anys, sense pares, havent d'acceptar responsabilitats pròpies dels joves ja immersos en el món dels adults.

No podem deixar d'esmentar que enmig

d'aquest ambient plural i enriquidor, també ens trobam davant d'actituds molt allunyades de les nostres arrels, aquells valors entranyables que ens han ajudat a créixer: molts de nosaltres ens hem sentit estimats en el si de la família, hem sentit el desig de cercar el coneixement de Déu, i tants valors que no voldríem perdre ni oblidar. Alguns companys/es expressen com s'han sentit incompresos en l'ambient universitari i que necessiten acompanyament per aprendre a discernir amb esperit crític, per no quedar engolits en actituds superficials, poc recomanables i abocades a fracassar com a persones. Les revisions de vida portades a terme en el grup ens ajuden a prendre consciència i no deixar-nos seduir per falses doctrines, efímeres i sense futur.

miscel·lània menorquina

Un bisbe armeni a Maó

Florenci Sastre

Fa bastants anys vaig trobar a les actes de la Universitat General una al·lusió a Armènia, un país encara avui ben llunyà per nosaltres. A la sessió del 8 de febrer de 1590 es tractava de donar una subvenció a un bisbe armeni que es trobava a Menorca: "Item inseguint debita propositio per lo magnifich Jurat clavari fonch determinat per la major part del concell ques donen per amor de deu al Reverendissim Aberdises bisbe de la Armenia mayor deu lliures puy lo Rey nostre Senyor tant encharidament mane lo afavorescan...". Quí era aquest Bisbe Aberdises?. Es tractava d'un refugiat polític perseguit pels turcs, i per tant afavorit per Felip II per tal de crear dificultats als seus tradicionals enemics?. Probablement no ho sabrem

mai. A continuació, un poc més avall, l'acta ens informa d'un altre detall important: "El qual Reverendissim Señor Bisbe de Armenia la major morí en la vila de maho a 13 de febrer del present any 1590 y fonch enterrat en la yglesia de la dita vila y segons lo seu sanct fi se creu es en la gloria".

Vaig acudir a l'Arxiu Diocesà a buscar l'acta de defunció, que diu així: "Don Gabriel bisba de hermenia. Dimecres a 14 de dit a dos hores pessà daquesta vida lo Reverendissim Señor Don gabriel abedisse bisbe de la ciutat de (en blanc) en la hermenia maior. rebé tots los sacraments. fonc enterrat en la yglesia parrochial de Maho en la capella del Corpus. feu testament en poder de mossó Jaume badia notari. dexa marmessor de la

sua anima a Joan baptista hermeni capellà seu y tot le y dexa a la discretio encarregantli que miras per la sua anima y que fes la sepultura conforme lo seu stement y asso segons se possibilitat".

Aquesta acta de defunció ens informa de l'existència d'un capellà d'honor del Bisbe, de nom Joan Baptista, i de la capella en que fou enterrat el prelat, la del Corpus. Poques honres fúnebres devia poder dur a terme aquest capella armeni a una illa desconeguda, estant sense diners (si havien acudit als Jurats per aconseguir una quantitat petita com eren 10 lliures, la seva situació econòmica no devia ser massa bona). Desgraciat del qui ha de morir enfora de la seva pàtria!

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 1ª Setmana:

Dg. 13, Baptisme del Senyor (F): Is 40, 1-5. 9-11 / Sal 103 / Tt 2, 11-14. 3, 4-7 / Lc 3, 15-16. 21-22. (Com a lectures primera i segona, sal responsorial i al·leluia també es poden usar les del cicle A).

DI. 14, Fèria: He 1, 1-6 / Sal 96 / Mc 1, 14-20.

Dt. 15, Fèria: He 2, 5-12 / Sal 8 / Mc 1, 21-28.

Dc. 16, Fèria: He 2, 14-18 / Sal 104 / Mc 1, 29-39.

Dj. 17, Sant Antoni Abat, patró principal del Bisbat de Menorca (S): Sir 2, 1-5 / Sal 111 / Rm 8, 31b-32. 35. 37-39 / Mt 19, 21. 27-29.

Dv. 18, Fèria: He 4, 1-5. 11 / Sal 77 / Mc 2, 1-12.

Ds. 19, Santa Agnès, verge i màrtir (MO): He 4, 12-16 / Sal 18 / Mc 2, 13-17.

Dg. 20, II de Durant l'Any: Is 62, 1-5 / Sal 95 / IC 12, 5-11 / Jo 2, 1-12.

Agradecimiento a Pastoral Penitenciaria

Un preso sorprendió con estas palabras de gratitud durante la Eucaristía previa a Navidad:

Quiero dar mis agradecimientos, a la Pastoral Penitenciaria. Al Padre Alberto, por su carisma, por su alegría y el buen narrar de nuestra Sagrada Biblia, por su gran ayuda hacia mí, por escucharme y ayudarme en los momentos difíciles. ¡Que pequeño gran hombre, él realmente es! A Sor Martina, con sus alegres cánticos, por su energía y su gran alegría. Le deseo de todo corazón, que su fuerza y su salud, la sigan acompañando. Que siga siempre con su buen humor y su buen hacer. A la Sra. Pili, que decir, una bellísima persona. Siempre está por ti cuando la necesitas y te hace ver el lado bueno de las cosas, por duras que estas puedan ser. ¡Qué gran mujer! Por mis tocayos José y Leonor,

que irradian siempre alegría y te recargan con su energía positiva. "Gran pareja" ¡con una inmensa Fe y fuerza interior! En definitiva Agradecerles a todos su apoyo, su alegría y su ayuda en mis momentos de necesidad. Por abrir mis ojos ante cualquier dificultad. Por escucharme y confortarme, cuando asustado he llorado, todos ellos, me han cubierto con una coraza de Fe y Esperanza, la cual no dudo, que me llevará un día, hacia mi tan ansiada libertad. Gracias por el cariño y la fuerza que todos ellos me han transmitido. Para ellos va todo mi cariño y admiración. Que el Señor los guarde y bendiga a todos ellos. Así pues, muchas gracias de todo corazón de vuestro fiel servidor.

agenda

SANT ANTONI 2019

Horaris de les Celebracions:

-Catedral de Menorca: a les 11 h, Eucaristia presidida pel Bisbe Mons. Francesc Conesa. A continuació Processó dels "Tres Tocs".

-Parròquia de Sant Francesc de Ciutadella: benedicció d'animals a les 17 h davant el Casino 17 de Gener.

-Església de Sant Antoni (Hospital Municipal de Ciutadella): Eucaristia a les 9 i a les 17 h.

-Parròquia de Sant Cristòfol des Migjorn Gran: benedicció d'animals a les 10 h. Eucaristia a les 10.30 h.

-Parròquia de Sant Martí des Mercadal: Eucaristia a les 9.30 h. Benedicció d'animals a les 12 h.

-Parròquia de Sant Antoni de Fornells: Eucaristia a les 11 h seguida de la benedicció d'animals a la plaça de l'Església.

-Parròquia de Sant Antoni de Maó: Dia 16, a les 18.30 h sortida de la imatge de sant Antoni des de l'antiga església de Sant Antoni acompanyada pels gegants de la parròquia, els geganters de Lluçmaçanes i la Banda de cornetes i tambors d'Alaior. A les 19 h, torrada al pati de la parròquia i vetllada de glosats. Dia 17, missa a la Parròquia de Sant Antoni a les 11 h, seguida de la concentració de persones amb els seus animals al C/ Vives Llull. A les 12 h sortida en processó des de la parròquia amb el Sant pels carrers Vasallo i Pl. Esplanada, ses Moreres i Sant Jordi, fins al Cós de Gràcia per a la benedicció. En finalitzar s'anirà a deixar el Sant a la Parròquia de la Concepció.

-Parròquia de Sant Climent: Eucaristia a les 9.30 h. A continuació, benedicció dels animals.

-Parròquia de Sant Lluís: Eucaristia a les 10 h. A continuació, benedicció dels animals.

-Parròquia Mare de Déu del Roser des Castell: Eucaristia a les 11 h. A continuació, benedicció dels animals

Viatge de peregrinació a Polònia

Les parròquies del Carme i Sant Francesc de Maó organitzen una peregrinació a Polònia del 6 al 12 de maig de 2019. Els interessats en participar-hi poden contactar amb Llorenç Sales (669.07.91.80). Places limitades.

Notícies nostres

Tres menorquines viuen l'experiència Taizé a Madrid

Tres joves menorquines van assistir a la Trobada Europea de joves de Taizé 2018 a Madrid durant els últims dies de l'any. Na Neus, n'Espe i na Maria, ja de tornada a Menorca, descriuen el viatge com una "aventura", una experiència de pregària i convivència internacional molt enriquidora tant en l'àmbit espiritual com cultural.

Les tres van compartir moments de reflexió i també de rialles amb altres joves just arribar a la parròquia de Pio X, on es van allotjar amb un grup de valencians i d'italians. Fou un precedent del que es trobarien en arribar al pavelló 6 de la Feria de Madrid. Allà els esperava una pregària multitudinària. "Fou espectacular veure tanta gent junta per una mateixa raó", expliquen. Els dies següents no van ser de menys: pregària a diversos temples madrilenys, com la Basílica de San Miguel i escoltar tot de

testimonis de l'Església d'arreu del món. Durant tres dies van poder conèixer les tasques d'organitzacions com Alfa o Càritas, però també experiències de vida, com la de seminaristes o d'expresidàries, i com la Paraula de Déu els ha ajudat en moments clau de la seva vida. Les jornades es van tancar el 31 de desembre, amb una última trobada del grup d'espanyols, que espera ja la pròxima edició de la Trobada Europea, a Polònia.

El Bisbe té present Menorca en el pregó de les festes d'Elx

El sr. Bisbe Francesc Conesa fou el pregoner de les festes de la Verge de l'Assumpció de 2018 al seu poble natal, Elx. En el seu discurs no van faltar paraules d'alabança a Maria, en especial a la Mare de Déu del Toro, la patrona de l'Illa. De fet té ben present a la

verge menorquina, que sent com a guia i companya en la seva tasca, com va afirmar més tard a les xarxes socials.

El Bisbe va voler que les seves paraules fossin un cant a les glòries de Maria en relació amb la ciutat i també "amb la meua persona i ministeri", com va explicar a través de Facebook. "No sé parlar de Maria sense parlar també d'ella, perquè la sent en tot moment com a mare propera" i per això el seu pregó es va convertir en molts moments d'oració. Va acabar el seu discurs amb una pregària on s'encomanava a Santa Maria de l'Assumpció. Li donà les gràcies per acompanyar el seu poble "amb tendresa materna" i va demanar que els donàs audàcia per obrir les portes de l'Església i que arribi a tothom l'alegria de l'Evangeli.

La parròquia de St. Antoni Maria Claret acull la Festa del Pradó

La parròquia de Sant Antoni Maria Claret de Ciutadella fou l'escenari de la pregària anual de la Festa del Pradó el passat mes de desembre. El Sr. Bisbe Mons. Francesc Conesa va presidir la celebració, al llarg de la qual s'oferí l'Estudi de l'Evangeli i cants.

L'ocasió va servir també per a anunciar el compromís perpetu del prevere ciutadellenc Mn. Joan Bosco Martí Marquès a aquesta associació del Pradó, fet que es va dur a terme en presència del responsable regional d'Espanya d'aquests, Mn. Lucio Arnaiz. Amb la seva vivència diària, Bosco Martí va manifestar que volia viure com un vertader deixeble per arribar a ser un bon apòstol. Un nombre notable de persones, vingudes de diferents poblacions de Menorca,

van voler acompanyar-lo en aquest pas de la seva vida ministerial.

L'associació de preveres del Pradó va ser fundada per Antoni Chevrier (1826-1879) a França. El seu tarannà més característic és l'Estudi d'Evangeli, la pregària, la proximitat als petits i la vida fraterna.

